

[Albertsen.]

ringen af et kollegieråd. Det er i og for sig kun en fastslåen af den kendsgerning, som vi havde med ind i billedet, da vi ved forrige revision havde loven fremme til behandling.

Knud Bro: Jeg er naturligvis ked af at høre, at hr. Albertsen har været utilfreds med udvalgsarbejdet, men at gøre det til den store politiske kunst at blive enig med de uddannelsessøgende i en politik, som går ud på at sætte antallet og statslånsprocenten op, kan jeg nu ikke se der er grund til; det skulle vel ikke være særlig vanskeligt. Hvis vi skulle se bort fra sådanne sentimentale betragtninger, så er det jo nu engang de uddannelsessøgendes opgave at skaffe så meget som muligt så billigt som muligt til de mennesker, de repræsenterer. Deri er intet mærkeligt. Derimod er det ikke hr. Albertsens opgave. Det er hr. Albertsens opgave at prøve at anskue tingene under en helhedssynsvinkel.

Må jeg i øvrigt sige, at jeg er ikke enig i det synspunkt, at vi ikke har fået noget ud af udvalgsarbejdet. Jeg mener oven i købet, at vi i dette udvalgsarbejde har fået gennemdrøftet visse ting, som det kan være overordentlig nyttigt at præcisere. F. eks. lægger jeg megen vægt på, at vi har fået indføjret nogle bemærkninger i betænkningen, som taler om et større samarbejde, når man laver kollegierne, med dem, der planlægger dagplejehinstitutionerne i området, idet det synes at være en naturlig forudsætning for, at de mennesker, som får kollegiepladserne, også har en mulighed for at udnytte det gennem studier osv. derved, at de kan få hjælp af dagplejehinstitutionerne.

For det andet vil jeg gerne betone, at vi i betænkningen har understreget endnu en gang, at det er nødvendigt at påse, at de uddannelsessøgende repræsenteres i bestyrelserne for kollegierne. Det gælder, hvor vi opfører nye kollegier, og det gælder for de kollegier, som allerede eksisterer, at dette er noget ganske centralt. Det er kollegier for de unge, og de bør fortrinsvis styres af de unge.

I forbindelse med et ønske, som også har været fremme i udvalget, og som vi har støttet, gående ud på, at kollegieloven skal sikre alle grupper af unge, har vi fremhævet i betænkningen, at dette bedst kan ske ved

oprettelse af regionale indstillingsudvalg fælles for alle uddannelsessøgende. Jeg tror også, at de bestående kollegier må ind herunder, og jeg tror, det er meget vigtigt, at vi igennem sådanne indstillingsudvalg sikrer de uddannelsessøgende indflydelse i kollegiespørgsmål. Jeg vil gerne understrege, at denne indstilling må komme frem så tidligt som muligt, således at man kan være med til at fremme initiativer, og således at man kan deltage i prioriteringen og fordelingen, i indretningen osv. og ikke mindst måske i vedtagelsen af vedtægterne.

Jeg betragter disse spørgsmål som overordentlig væsentlige for hele klimaet inden for kollegieområdet og skal derfor anbefale, at man følger flertallets indstilling.

Enggaard: På venstres vegne kan jeg give tilslutning til de tanker, som er formuleret i udvalgets betænkning vedrørende det ønske, vi har om, at de uddannelsessøgende skal have større indflydelse i kollegiernes bestyrelser og på byggeriet af kollegier. Jeg tror i det hele, at når det drejer sig om de aldersgrupper, som kollegiebyggeriet efter denne lov væsentligst tager sigte på, er det overordentlig fornuftigt, at man øger brugernes indflydelse såvel på udformningen af kollegierne som på det liv, der skal leves i kollegierne. Jeg tror, at det ønske om medansvar, der her findes, er det i høj grad på sin plads at søge at efterkomme.

Jeg finder det rigtig, at der nu oprettes et kollegieråd, sådan som bestemmelserne om det er formuleret ved et ændringsforslag. Der var i virkeligheden allerede i bemærkningerne til lovforslaget, da loven blev revideret for et par år tilbage, åbnet mulighed for, at der kunne nedsættes et sådant råd, men af forskellige årsager er det ikke blevet til noget. Jeg tror, det vil være rigtig, at man har et sådant organ, hvor de interesserede parter kan diskutere hele kollegiepolitikken.

Hvad angår det underændringsforslag, som er stillet af mindretallet, kan jeg kun sige, at efter min opfattelse er det udtryk for den ringeste form for overbudspolitik, som vi længe har set her i folketinget. Når jeg betænker, hvor kort tid der endnu er gået, siden socialdemokratiet havde ansvaret for regeringens førelse her i landet, finder jeg det stilledet underændringsforslag